

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İşsizlik, bir insana yapılabilecek en acımasız işkencelerden biridir.

AKP iktidarında söz konusu işkence yaygınlık kazanmaktadır. Ne var ki, işsizlikteki artışın gerçek boyutları kamuoyuna yeterince yansıtılmamaktadır.

Örneğin 2003 yılında istihdam, bir önceki yıla göre 207 bin kişi azalmış, 8500 şirket kapanmış, 135 bin esnaf iş bırakmak zorunda kalmıştır. Bu olumsuz gelişmeler ortada iken, 2003 yılında işsiz sayısının 2002'ye göre 86 bin kişi azaldığı açıklanmıştır.

Oysa DİE'nin tarafımızdan kısmen düzeltilmiş verilerine göre işsizlik 2003'te asgari 4,5 milyon kişiye yükselmektedir.

İşsizlik ve istihdam konusunda gerçeğin nasıl gizlendiği, DİE İşgücü Hane Halkı Anketlerinden (İHHA) tespit edilmektedir. İHHA'de, işgücüne katılma oranlarının (İKO) 2002'de %49.6'dan, 2003'te %48.3'e gerilemiş olduğu savından hareket edilmektedir. Buna göre 2003 yılında, işgücü hacminde artış bir yana, 178 bin kişilik bir daralma meydana gelmektedir.

İşte işsizlik ve istihdam düzeyleri açısından çeşitli sorulması gereken soru, bu noktada ortaya çıkmaktadır:

İKO'nın, böylesine gerilemiş gösterilmesi, işgücündeki daralmanın ve işsizliğin olduğundan düşük çıkmasının ötesinde, işgücüne dahil olmayanlar sayısının olağanüstü artması anlamına gelmektedir. Gerçekten, işgücüne dahil olmayan 15 ve daha yukarı yaştaki nüfus sayısı 2003'te, 1milyon 49 bin kişi artmıştır. Bu artış sonucu, çalışan kişi başına düşen, 15 ve daha yukarı yaştaki çalışmayan nüfus sayısı artmaktadır. Bu durumda aileye gelir sağlayan birey, giderek daha fazla ergin kişiye bakmak zorunda kalmaktadır. Böylece açlık ve yoksulluk sınırları altında yaşayanların sayısı artmaktadır.

2003'te İKO'nın böylesine düşmesinin ana nedenleri olarak, öğrencilerin, emeklilerin ve ev kadınlarının sayısındaki artışlar gösterilmektedir. Bu sav, açıklanan işsizlik sayısının doğruluğu açısından, çeşitli soru işaretleri yaratmaktadır.

İHHA'de en acayip sonuç ise, ücretsiz aile işçilerinin sayısındaki azalmadır. Ücretsiz aile işçilerinin yaygın çalışma alanı, bilindiği gibi, tarım sektörüdür. Nitekim 2003 yılında ücretsiz aile işçilerinin, toplamda 317 bin kişi azaldığı ve bu azalmadan 260 bininin tarımda gerçekleştiği görülmektedir. Acaba tarımdaki söz konusu ücretsiz aile işçileri tarım dışına göç edip, burada işgücüne dahil olmayan nüfus grubuna mı kaymışlardır? Yok, eğer göç etmemişlerse nerededirler? Tarımda 2002'de, ücretsiz aile işçisi olarak çalışmak zorunda kalan 3.9 milyon kişiden 260 bin kişi, 2003 yılında buhar olup uçmuşlardır mı?

Türkiye'de istihdamda olan nüfusun eğitim düzeyindeki yetersizlik bir diğer yaşamsal sorundur. Gerçekten 2000'li yılların başlangıcında, Ülkemizde çalışan nüfusun %8.5'i (1milyon 748 bin kişi) okur yazar olmayan, %3.3'ü (688 bin kişi) bir okul bitirmeyen, %53.4'ü (10 milyon 985 bin kişi) ilk okul mezunu, %9.3'ü (1 milyon 918 bin kişi) orta okul mezunu ve %0.3'ü (58 bin kişi) orta dengi meslek okulu mezunudur. Buna

göre, işgücünün %75'e yakın bölümü, lise ve dengi okulların altında eğitim görenler ile hiç eğitim görmeyenlerden oluşuyor. Türkiye Avrupa Birliğine böyle bir insan gücü profiliyle nasıl girebilir? Bizim işgücümüz AB'de hangi alanlarda istihdam olanağı bulabilir? Hangi üretim alanlarında rekabet gücü yaratılabilir? Böyle soruların gerekli kıldığı politikaların şimdiden uygulanmaya başlanması kaçınılmazdır. Bu tablo, imam hatip mezunlarının üniversitelere rahatlıkla girebilmelerini reform sayan bir siyaset anlayışının ne kadar yanlış olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Değinilen gerekçelerin ışığı altında, işsizlik düzeyi ile istihdam hacmindeki olumsuzlukların gerçek boyutlarıyla ortaya konulması ve gerekli politikaların tespiti hakkında, Anayasanın 98 ve İçtüzüğün 104 üncü maddelerine göre Meclis araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Enis TÛTÛNCÛ
Tekirdağ Milletvekili
Ve 31 Milletvekili

1. Enis TTNC-Tekirdağ
2. Hüseyin ÖZCAN-Mersin
3. Yařar TZN-Bilecik
4. Abdulkadir ATEř-Gaziantep
5. Sıdık SARİBEKİR-İstanbul
6. Tuncay ERCENK-Antalya
7. Salih GÜN-Kocaeli
8. Muzaffer R.KURTULMUřOđLU-Ankara
9. İzzet ÇETİN-Kocaeli
10. N.Gaye ERBATUR-Adana
11. Nadir SARAÇ-Zonguldak
12. İnal BATU-Hatay
13. Ođuz OYAN-İzmir
14. Mustafa ÖZYÜREK-Mersin
15. Halil TİRYAKİ-Kırıkkale
16. Uđur AKSÖZ-Adana
17. Ahmet Sırrı ÖZBEK-İstanbul
18. Osman KAPTAN-Antalya
19. Kazım TÜRKMEN-Ordu
20. Feramus řAHİN-Tokat
21. Orhan Ziya DİREN-Tokat
22. Cevdet SELVİ-Eskiřehir
23. Yüksel ORBACIOđLU-Artvin
24. Hüseyin GÜLER-Mersin
25. Engin ALTAY-Sinop
26. Mehmet YILDIRIM-Kastamonu
27. Mehmet S.KESİMOğLU-Kırklareli
28. Necdet BUDAK-Edirne
29. Rasim ÇAKIR-Edirne
30. Selami YİğİT-Kars
31. İdris Sami TANDOđDU-Ordu
32. Erdođan KAPLAN-Tekirdağ